

Sygn. akt IV RC 78/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk Południe w Gdańsku IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący – SSR Anna Pałkiewicz

Protokolant – Joanna Stobińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 sierpnia 2015 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa A. K. (1)

przeciwko R. K.

o alimenty

I. Powództwo oddała.

II. Oddała wniosek powoda A. K. (1) o udzielenie zabezpieczenia powództwa.

III. Nie obciąża powoda kosztami procesu.

IV. Nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego.

na oryginale właściwy podpis

Syn. akt IV RC 78/14

UZASADNIENIE

Powód A. K. (1) w pozwie z dnia 20 października 2013 r. wystąpił z żądaniem zasądzenia na jego rzecz od pozwanego R. K. alimentów w wysokości po 800 zł miesięcznie poczynając od dnia 10.11. 2013 r. do rąk powoda do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności nadto – wniósł o udzielenie zabezpieczenia na kwotę 500 zł miesięcznie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód jest samotny, przebywa na rencie z powodu choroby nowotworowej, ma orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, pracuje dodatkowo. Od stycznia 2013 r. stan zdrowia powoda gwałtownie pogorszył się, powód porusza się o kuli, od czerwca 2013 r. przebywa na zwolnieniu lekarskim. Stan zdrowia uniemożliwia powodowi pracę, jest w niedostatku, jego renta wynosi 380 zł, powód ma zajęcia komornicze na rencie i zasiłku chorobowym. Powoda obciążają raty bankowe, opłaty związane z zamieszkiwaniem, nadto wymaga zakupienia leków. Zdaniem powoda pozwany syn R. K. osiąga dobre dochody, często wyjeżdża za granicę, posiada samochód, stać go na pomoc powodowi. Powód od kilku lat nie ma żadnego kontaktu z pozwanym.

(**pozew** : k. 7-8v)

Pozwany R. K. w piśmie procesowym z dnia 18 lutego 2015 r. domagał się oddalenia powództwa w całości. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podał, że od dziesięciu lat przebywa w Irlandii, gdzie pracuje zarobkowo osiągając dochody na poziomie około 1370 – 1500 euro miesięcznie, które w całości są przeznaczone na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb pozwanego w tym na zakup żywności, odzieży i środków czystości, na opłacenie czynszu, mediów i opłat,

ubezpieczenia i podatku drogowego. Uzyskiwane przez pozwanego dochody nie przewyższają średnich dochodów przeciętnego obywatela Irlandii, czasami są nawet niższe. Pozwany podniósł, że koszty utrzymania w Irlandii są adekwatne do osiąganych tam dochodów. Pozwany całość swoich dochodów przeznacza na zaspokojenie podstawowych swoich potrzeb, a jakiegokolwiek uszczuplenie jego zarobków spowoduje poważne naruszenie jego budżetu. Pozwany wskazał, że z posiadanych przez niego informacji wynika, że powód nie mieszka samotnie, a wspólnie z konkubiną, która osiąga własne dochody. W związku z powyższym koszty mieszkaniowe są dzielone pomiędzy powoda i jego konkubinę. Nadto wskazał, że nie podważa schorzeń powoda, aczkolwiek z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności nie wynika jakoby byłby on całkowicie niezdolny do pracy, a nadto winien się ubiegać o świadczenie socjalne. Pozwany wskazał także, że na gruncie obowiązującego prawa rodzinnego zobowiązany może się uchylić od obowiązku alimentacyjnego jeśli żądanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozwany wskazuje, że powód nigdy nie przejawiał większego zainteresowania jego losami, a stosunki między stronami zostały zerwane wiele lat wcześniej. Powód nie angażował się w wychowanie i utrzymanie pozwanego i jego siostry, gdy ci byli jeszcze dziećmi, wszczywał awantury.

(**odpowieź na pozew** : k. 66-72)

W piśmie procesowym z dnia 7 sierpnia 2015 roku powód wniósł o zabezpieczenie roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek w rat.

(**wniosek** : k. 177)

Pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 20 sierpnia 2015 roku wniósł o oddalenie wniosku o zabezpieczenie.

(**protokół** : k. 184)

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Powód A. K. (1) urodzony dnia (...) do 1992 roku pozostawał w związku małżeńskim z A. K. (2) (obecnie: G.). Ze związku małżeńskiego wymienionych urodziło się dzieci: pozwany R. K. oraz A. K. (3). 14 października 1992 roku orzeczono rozwód bez orzekania o winie. Władzę rodzicielską nad małoletnimi wówczas dziećmi powierzono obojgu rodzicom, ustalono ich miejsce pobytu przy matce. Od powoda na rzecz małoletnich dzieci orzeczono alimenty. Obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanego uchylono wyrokiem z dnia 14 grudnia 1999 roku, z dniem 9 września 1999 roku. Powód nie realizował w sposób prawidłowy obowiązku alimentacyjnego względem pozwanego. Została wszczęta egzekucja komornicza, która w 2002 roku została umorzona wobec całkowitej zapłaty.

(**dowód** : wyrok rozwodowy: k. 47-48, wyrok uchylający obowiązek alimentacyjny: k. 49; dokumentacja komornicza: k. 50, k. 51; zeznania świadka A. G.: k. 134-136)

Powód pozostaje na rencie z związku z pogarszającym się stanem zdrowia. W 2013 roku stan zdrowia powoda uległ pogorszeniu, u powoda stwierdzono powstanie zwyrodnień kręgosłupa oraz kolan. Obecnie powód porusza się o kulach. W lipcu 2013 roku u powoda stwierdzono powiększenie stercza w związku, z czym przeprowadzono obserwację w kierunku raka stercza. Nadto powód choruje na nadciśnienie tętnicze, hipercholesterolemię, dyskopatię wielopoziomową oraz neuropatię.

Powód posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, w którym wskazano, że nie można ustalić, od kiedy istnieje niepełnosprawność, ale datuje się ją od 1 lipca 2013 roku. Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności wydano do 30 września 2018 roku. W orzeczeniu wskazano, że powód jest zdolny do zatrudnienia w warunkach pracy chronionej.

(**dowód** : dokumentacja medyczna: k. 9-16, k. 52-57, k. 91, k. 98, k. 179, k. 180-181, k. 182; orzeczenie o niepełnosprawności: k. 17; karta leczenia: k. 85-86, zeznania powoda A. K. (1): k. 101-103, k. 136)

Powoda łączyła z (...) S.A. w W. umowa cywilnoprawna o świadczenie usług zawarta dnia 20 marca 2007 roku na czas nieokreślony. Umowa ta została rozwiązana w dniu 16 grudnia 2014 roku z dniem 6 stycznia 2015 roku.

Powód A. K. (1) ma przyznaną rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 737,61 zł brutto. Kwota ta jest pomniejszona w związku z zadłużeniem powoda. Powód zaciągnął kilka zobowiązań finansowych, m.in. w (...) S.A. oraz w banku (...), których nie spłaca, w związku z czym wszczęta została egzekucja komornicza. Świadczenie wypłacane powodowi wynosi około 450 zł.

Powód zamieszkuje od 1994 roku w wynajętym pokoju, jego udział w opłatach wynosi 200 zł. Jest to mieszkanie socjalne, wyrażono zgodę by powód zamieszkiwał w nim bezpłatnie, jednakże powód podkreśla, że dokłada się do opłat. Kobieta, z którą zamieszkuje choruje na schizofrenię, otrzymuje świadczenie z MOPS w kwocie 300 zł, po potrąceniu opłat mieszkaniowych.

W okresie od 1 marca 2015 roku do 31 maja 2015 roku powód otrzymywał zasiłek celowy z (...) na zakup żywności.

(**dowód** : potwierdzenie wysokości wypłacanej renty: k. 58, k. 97; formularz: k. 87; wypowiedzenie umowy: k. 88; zeznania powoda A. K. (1): k. 101-103, k. 136; pismo: k. 119; pismo z (...): k. 149-150)

Pozwany, R. K., na stałe mieszka w Irlandii, gdzie pracuje jako pomocnik kucharza, w 2014 roku osiągnął dochód w wysokości 22461,68 EUR, co daje średni miesięczny dochód w kwocie około 1800 EUR. Pozwany posiada samochód marki V. (...) z 2000 roku, którego nie użytkuje i który pozostaje w Polsce. W Irlandii pozwany ma drugi samochód z 1986 roku, który na stałe użytkuje. Pozwany zamieszkuje w dwupokojowym mieszkaniu, za które opłaty wynoszą 950 EUR miesięcznie, ponosi koszty związane z wyżywieniem, eksploatacją samochodu, ubezpieczeniem pojazdu, zakupem środków czystości. Pozwany osiąga dochody na poziomie przeciętnego wynagrodzenia na terenie Irlandii i w całości przeznaczają je na pokrycie swoich uzasadnionych potrzeb.

(**dowód** : zeznania pozwanego: k. 43-44, k. 103-104, k. 137; rachunek za energię elektryczną: k. 75 – tłumaczenie: k. 132; rachunek za ubezpieczenie: k. 76 – tłumaczenie: k. 133; opłaty mieszkaniowe: k. 78 – tłumaczenie k. 114; odcinki wypłaty: k. 79-84 – tłumaczenie: k.125-130; zaświadczenie o zarobkach: k. 109-111)

Powód nie utrzymuje kontaktu z pozwanym od co najmniej 10 lat. Nie ma żadnej wiedzy o jego życiu, nie wie, jakie syn ma plany na przyszłość, nie wie, jakie są zainteresowania syna, nie ma wiedzy czy syn założył rodzinę, czy ma dzieci. W czasie, gdy pozwany był dzieckiem, powód nie brał udziału w jego utrzymaniu i wychowaniu. Niełożył na utrzymanie syna i córki. Matka pozwanego pracowała na dwóch etatach, by utrzymać rodzinę. Powód wszczywał w domu awantury, pożyczal pieniądze od sąsiadów, które musiała oddawać jego była żona, wynosił cenne przedmioty z domu i je sprzedawał. Powód nie okazywał dzieciom czułości, nie spędzał z nimi czasu wolnego, nie dawał im prezentów. Od czasu, gdy po rozwodzie w 1992 roku, wyprowadził się ze wspólnie z rodziną zajmowanego mieszkania, nie dążył do kontaktu z dziećmi, nie odwiedzał ich, nie wspierał. Nie utrzymywał nawet

kontaktu telefonicznego z pozwanym i jego siostrą.

(**dowód** : zeznania świadka A. G.: k. 134-136; zeznania pozwanego: k. 43-44, k. 103-104, k. 137)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy Gdańsk Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. IV RC 12/14 oddalił powództwo w zakresie podtrzymanym powoda A. K. (1) o alimenty przeciwko córce A. K. (3), a w

zakresie ograniczonego powództwa postępowanie umorzył. Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 15 marca 2015 r. oddalił apelację powoda od powyższego wyroku.

(dowód: akta sprawy IV RC 12/14 – k- 69 i 124 – przeprowadzenie dowodu k-184-185)

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy, w sposób przepisany prawem. Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda A. K. (1). W opinii Sądu były one spójne i logiczne, nadto zostały potwierdzone w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Powód przedstawił swoją sytuację finansową, zdrowotną i mieszkaniową.

Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanego R. K., który przedstawił ponoszone przez niego koszty utrzymania oraz sytuację rodzinną. Zeznania pozwanego znajdowały potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, jak również były logiczne oraz konkretne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. G., co do sytuacji rodzinnej, stosunków pomiędzy pozwanym i powodem, a także zaangażowania powoda w wychowanie i utrzymanie pozwanego w latach dzieciństwa pozwanego.

Oceniając przesłuchanie stron jako wiarygodne Sąd miał na uwadze, że co do faktów istotnych dla sprawy były one, co do zasady bezsporne.

W ocenie Sądu powództwo powoda A. K. (1) jest niezasadne i wymaga oddalenia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż stosownie do art. 129 § 1 k.r.o. obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych bliższych stopniem przed dalszymi, zaś zgodnie z art. 133 § 2 k.r.o. obowiązek alimentacyjny dalszych krewnych pojawia się wyłącznie wówczas, gdy uprawniony do świadczeń alimentacyjnych znajduje się w niedostatku. Zwrócić się także należy do art. 130 k.r.o., zgodnie z którym obowiązek jednego małżonka do dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa albo po orzeczeniu separacji wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka. Jednakże zgodnie z art. 60 § 3 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa. Jednakże gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu. W niniejszej sprawie małżeństwo powoda ustało ok. 20 lat temu, rozwód został orzeczony bez orzekania o winie, zatem obowiązek alimentacyjny byłej małżonki powoda ustał z mocy prawa.

Art. 132 k.r.o. stanowi, iż obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Pozwany R. K. należy do kręgu osób zobowiązanych do alimentacji w dalszej kolejności, w myśl w/w art. 132 k.r.o., obciążenie go obowiązkiem świadczeń alimentacyjnych możliwe będzie, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności, albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi. W niniejszej sprawie małżeństwo powoda ustało ok. 20 lat temu na skutek orzeczenia rozwodu bez orzekania o winie, wobec czego obowiązek alimentacyjny byłej małżonki powoda ustał, wobec czego powód mógł domagać się zasądzenia świadczenia alimentacyjnego od pozwanego, swojego syna.

W niniejszej sprawie, aby przesądzić o zasadności roszczenia powoda musiała zostać przez niego wykazana przesłanka pozostawania w niedostatku. Ustawodawca nie określił, co należy rozumieć pod pojęciem niedostatku, jednakże powyższe pojęcie pojawiało się często w rozważaniach doktryny oraz judykatury.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż kwestia niedostatku musi być oceniana w sposób zindywidualizowany. Należy porównać czy posiadane przez uprawnionego do alimentacji środki są wystarczające na pokrycie niezbędnych w jego sytuacji życiowej i zdrowotnej potrzeb. W orzecznictwie przyjęto, że niedostatek nie występuje tylko wtedy, gdy uprawniony do alimentacji nie posiada żadnych środków utrzymania, jednakże określa także taką sytuację materialną osoby uprawnionej, gdy nie może ona w pełni zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb. Pomocny w interpretacji pojęcia niedostatku pozostaje art. 135 § 1 k.r.o. Mając na uwadze treść powyższego przepisu uznać można, że niedostatek występuje, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami z własnych środków zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb. Owe potrzeby to potrzeby materialne i niematerialne, których łączne zaspokojenie zapewnia godziwą egzystencję (por. wyrok SN z dnia 05.05.1998 r., I CKN 242/98, LEX nr 327913; wyrok SN z dnia 20.01.200 r., I CKN 1187/99, LEX nr 51632; wyrok SN z dnia 05.05.1998 r., I CKN 95/98, LEX nr 1223697; wyrok NSA w Warszawie z dnia 20.02.2002, III SA 2549/00, LEX nr 76611).

W doktrynie wskazano także, że o osobie ubiegającej się o alimenty z powodu niedostatku można mówić wówczas, gdy nie potrafi ona zaspokoić samodzielnie swych potrzeb na poziomie zbliżonym do minimum socjalnego, przy czym „nie potrafi” to znaczy, że nie posiada dostatecznych środków pomimo podejmowania starań, by je pozyskać (por. Andrzejewski Marek, Komentarz do art. 133 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, [w:] Andrzejewski Marek, Dolecki Henryk, Haberko Joanna, Lutkiewicz-Rucińska Anita, Olejniczak Adam, Sokołowski Tomasz, Sylwestrzak Anna, Zielonacki Andrzej, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, LEX, 2013, LEX nr 152466).

Zważyć należy, iż nie jest możliwe ściśle ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako przejaw zbytku nie powinny być uwzględnione. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje (m.in. wiek, środowisko, z którego się wywodzi uprawniony). Zarazem roszczenie jest uzależnione od możliwości zobowiązanego. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowo - materialne i intelektualne uprawnionego.

W niniejszej sprawie powód A. K. (1) nie wykazał, aby pozostawał w niedostatku oraz aby jakiegokolwiek niezbędne koszty jego utrzymania, albo usprawiedliwione potrzeby nie były zaspokojone. Powód ma zapewnione mieszkanie, żywienia oraz leki, prawidłowo funkcjonuje w społeczeństwie. Wskazać należy, że powód posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, a umowa cywilnoprawna z (...) S.A., z której uzyskiwał dochód dodatkowy poza rentą, została wypowiedziana, jednakże z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności nie wynika, by powód był całkowicie niezdolny do pracy. Powód może być zatrudniony w warunkach pracy chronionej. Wskazać należy, że powód nie podjął żadnych starań, by po wypowiedzeniu umowy przez (...) S.A. podjąć inne zatrudnienie. Pokreślić także należy, że powód – z uwagi na orzeczenie o niepełnosprawności – uzyskuje rentę w wysokości brutto ok. 740 zł, która jednakże jest pomniejszona w związku ze zobowiązaniami finansowymi powoda. Powód otrzymuje wypłatę świadczenia w wysokości ok. 450 zł. Wskazać jednakże należy, że zobowiązania, które ma powód to głównie kredyty zaciągnięte w równych instytucjach na przestrzeni ostatnich lat. Podkreślić należy, że zaciągnięcie kredytu jest dowolne, a powód zaciągając zobowiązanie powinien liczyć się z obowiązkiem jego spłaty. W związku z powyższym wskazać należy, że powód nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych i majątkowych i nie podejmuje próby samodzielnego zaspokojenia swoich potrzeb. Pokreślić także należy, że powód nie wykazał w żaden sposób usprawiedliwionych potrzeb. Nie przedłożono, bowiem żadnej dokumentacji, która potwierdzałaby wskazane przez powoda kwoty. Wobec czego w ocenie Sądu nie można uznać, że powód pozostaje w niedostatku i nie jest w stanie zaspokoić swoich podstawowych potrzeb, bowiem – co należy podkreślić – powód nie podjął próby

samodzielnego znalezienia zatrudnienia, a dorosła osoba powinna najpierw sama poczynić wszystkie możliwe kroki celem samodzielnego utrzymania się, a dopiero, gdy podjęte próby okażą się bezskuteczne, zwrócić się o pomoc.

Pozwany R. K. natomiast mieszka i pracuje w Irlandii. Osiąga miesięczny dochód około 1800 EUR, który w całości przeznaczają na swoje utrzymanie. Ponosi koszty związane z wynajęciem mieszkania, opłatą za energię, koszty związane z eksploatacją samochodu, koszty związane z wyżywieniem, zakupem środków czystości. Pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu, mieszka sam. Pozwany wskazuje, że osiągnięte przez niego dochody kształtują się na poziomie przeciętnym w Irlandii i nie pozwalają mu na czynienie oszczędności, bowiem wystarczają jedynie do zaspokojenia potrzeb własnych pozwanego.

Pokreślić należy, że niedopuszczalne, zdaniem Sądu, są twierdzenia powoda podnoszące, że pozwany „może wynająć sobie pokój, a nie apartament z dwoma pokojami – za wygodę trzeba płacić” (k. 138 v.). Wskazać należy, że pozwany jest dorosłą osobą, która od wielu lat pracuje zarobkowo. W ocenie Sądu, dwupokojowe mieszkanie nie jest zbytecznym luksusem i stanowi typowe zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych. Pozwany osiąga dochody, które pozwalają mu na wynajem takiego mieszkania.

Biorąc pod uwagę warunki społeczne i ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego uznać należy, iż zasądzenie jakiegokolwiek kwoty od pozwanego byłoby w realiach niniejszej sprawy również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Powód nie utrzymywał kontaktów z pozwanym od ok. 10 lat, po rozwodzie z matką pozwanego nie uczestniczył w wychowaniu dzieci oraz nie partycypował w kosztach ich utrzymania, nie płacił także przyznanych matce pozwanego alimentów na wspólne dzieci. Powód nie ma żadnego związku emocjonalnego z synem, nie uczestniczył w jego wychowaniu, nie okazywał mu czułości. Powód nie spełniał swojego obowiązku rodzicielskiego względem pozwanego. Powód nawet nie zna sytuacji życiowej czy materialnej syna. Nie wie, czy syn założył rodzinę, czym się interesuje. Nadto wskazać należy, że pozwany nie osiąga dochodów, które generowałyby nadwyżki uzasadniające zasądzenie ewentualnie jakiejś kwoty dla powoda.

Wskazać należy, że przedmiotowe orzeczenie nie stoi na przeszkodzie, by pozwany – jeśli wyrazi taką wolę – dobrowolnie doraźnie wsparł powoda. Pokreślić należy bowiem, że obowiązek alimentacyjny w dużej mierze opiera się na stosunkach rodzinnych i osobistych panujących pomiędzy danymi stronami. W związku z powyższym – podkreślić należy, że gdyby doszło do odbudowania stosunków pomiędzy ojcem a synem, ten zechciałby wesprzeć ojca.

Ustalając zatem, iż powód A. K. (1) nie znajduje się w niedostatku, a także mając na uwadze zasady współżycia społecznego, powództwo przeciwko pozwanemu R. K., jako niezasadne, należało oddalić.

Z przedstawionych wyżej względów na zasadzie art. 129 k.r.o. w zw. z art. 133 § 2 k.r.o. a contrario w zw. z art. 132 k.r.o. a contrario orzeczono jak w punkcie I sentencji.

W punkcie II sentencji orzeczenia Sąd, na mocy art. 753§1 k.p.c. a contrario oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia. Stosownie do art. 730§1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Art. 730¹§1 k.p.c. stanowi zaś, że udzielenia zabezpieczenia może żądać uczestnik, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Art. 753§1 k.p.c. wskazuje, iż w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. Uprawdopodobnienie istnienia roszczenia polega przede wszystkim na wykazaniu istnienia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych lub majątkowych po stronie obowiązanego. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa i doktryny (a który to pogląd Sąd w niniejszej sprawie w pełni podziela) roszczenie jest wiarygodne, jeżeli istnieje słuszna podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje. Nadmienić należy, że zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą oraz piśmiennictwem prawniczym nie można uznawać za uprawdopodobnienie samego twierdzenia strony odnośnie określonego faktu (tak też SN w wyroku z 30 czerwca 1997r., Lex. 31436). W praktyce sądowej okoliczności takie poparte być powinny jakimkolwiek

dokumentem (prywatnym, bądź urzędowym), pismem czy oświadczeniem. Wniosek podlegał oddaleniu wobec nieuprawdopodobnienia roszczenia przez powoda, z tych samych względów, jakie wskazano w uzasadnieniu do oddalenia roszczenia głównego.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c., nie obciążając powoda A. K. (1) jako strony przegrywającej proces kosztami procesu i kosztami zastępstwa procesowego występującymi po stronie pozwanego.

na oryginale właściwy podpis